

Ankenævnet for Forsikring

Den 9. oktober 2024 blev i sag nr. 101854:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring.

I klageskema af 20/6 2024 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Der har under skadenr. ... været bevilget retshjælpsdækning til en retssag mellem mine klienter og Investeringselskabet [Modpart1]. Selskabets reelle ejer, [Modpart2], har under sagen forklaret, hvorledes der er sket udlodning fra selskabet, og der er således nu ikke midler til at opfylde den afsagte landsretsdom. Der ønskes derfor anlagt sag mod [Modpart2] med henvisning til selskabslovens §§ 361 og 362. Det er klagers opfattelse, at der er tale om en ny sag, hvorfor anmodningen om retshjælpsdækning hertil må behandles uafhængigt af den afsluttede sag mod Investeringselskabet [Modpart1]

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At der ydes retshjælpsdækning til den nye sag"

I klagebrev til nævnet af 12/6 2024 har klagerens advokat endvidere anført:

"PÅSTAND:

Selskabet tilpligtes at yde retshjælpsdækning til anlæggelse af retssag mod [Modpart2] samt [Modpart3].

SAGSFREMSTILLING:

Udgangspunktet for nærværende sag er, at Klager i 2019 købte ejendommen ... af Investeringselskabet [Modpart1], der som led i handlen skulle udføre en række arbejder på ejendommen, således at dennes 1. sal blev indrettet til beboelse.

Ankenævnet for Forsikring

2.

101854

Efterfølgende viste der sig en lang række mangler mv. ved det udførte arbejde, og klagerne søgte og fik bevilliget retshjælpsdækning til at anlægge sag herom mod Investeringselskabet [Modpart1].

Efter omfattende syn og skøn og skriftveksling blev Investeringselskabet [Modpart1] endeligt ved Vestre Landsrets dom af 2. maj 2024 (bilag 1) dømt til at betale [klagerne] kr. 502.345 med tillæg af procesrenter og sagsomkostninger, der pr. 16. maj 2024 kunne opgøres til kr. 937.024,04. Dog har der været tilbagehold kr. 345.364,70 af købesummen, således at restkravet pr. 16. maj 2024 udgjorde kr. 591.659,34.

Under sagen var retshjælpsdækningen opbrugt, og Klager har således selv udlagt et væsentligt beløb til sagsomkostninger udover maksimumdækningen på kr. 225.000.

Investeringselskabet [Modpart1] var under sagen og er stadig registreret med [Modpart3] som legal ejer og [Modpart2], ... som reel ejer og direktør i selskabet (bilag 2).

[Modpart2] udtalte som vidne i Vestre Landsret bl.a. '*... Hvis [klagerne] får medhold i deres påstand, vil hun mene, at Investeringselskabet [Modpart1] kan betale beløbet.*

I 2023 udloddede selskabet 1,3 mio. kr. Egenkapitalen blev ikke negativ ved udlodningen, men det blev den efterfølgende på grund af andre forhold.'

Investeringselskabet [Modpart1] har imidlertid trods påkrav herom ikke betalt det opgjorte beløb, og det er telefonisk blevet oplyst af [Modpart2's] ægtefælle, der udadtil optræder som selskabets daglige leder, at man hverken kan eller vil betale beløbet.

I henhold til årsrapporten 2022 for Investeringselskabet [Modpart1] fremgår det, at selskabet uanset den verserende sag med Klager har udloddet kr. 1.500.000.

Der ønskes derfor anlagt sag mod [Modpart2] samt [Modpart3], med henvisning til Selskabslovens §§ 361 og 362. Under denne sag vil der blive krævet erstatning ved påberåbelse af følgende anbringender:

at de sagsøgte ved at indstille og acceptere udbytte som sket i forbindelse med årsrapporterne for 2022 har påført sagsøger et tab, der kan opgøres til klagernes udækkede krav

at [Modpart2] som direktør i selskabet ved sin indstilling af og medvirken til vedtagelse og gennemførelse af udbyttet har optrådt ansvarspådragende jfr. SL § 361 og

at [Modpart3] som kapitalejer og dermed modtager af udbyttet ligeledes ved sin medvirken til vedtagelse og gennemførelse af udlodningen forsætligt eller groft uagtsomt har pådraget sig et ansvar jfr. SL § 362.

Anmodning om retshjælpsdækning har været forelagt Selskabet ved skrivelse af 22. maj 2024 (bilag 3).

Selskabet har anerkendt, at forsikringsbetingelsernes krav om 'rimelig grund' er opfyldt, men det er Selskabets opfattelse, at der er tale om samme sag, idet [Modpart2] er ejer af de involverede selskaber (bilag 4). Dermed henvises til, at maksimum er opbrugt.

Det er Klagers opfattelse, at der er tale om en ny sag, hvorfor anmodningen om retshjælpsdækning må behandles uafhængigt af den afsluttede sag mod Investeringselskabet [Modpart1].

Det støttes særligt på

- at der er tale om nye parter (sagsøgte), som ikke var og ikke kunne inddrages i den jfr. bilag 1 afgjorte sag.
- at der er tale om et andet krav end tidligere behandlet.
- at der er tale om et helt andet retsligt grundlag for sagen og dermed kravet, nemlig erstatning efter selskabslovens regler. I den oprindelige sag var der tale om krav støttet på fejl og mangler ved overdragelse af fast ejendom. I den nye sag vil der være tale om et krav støttet på ansvarsreglerne i §§ 361 og 362, der omhandler forsætlig eller uagtsom adfærd i forbindelse med vedtagelse af udbytte. Ansvarsgrundlaget er dermed et helt andet.

Den kommende sag vil således på alle relevante områder adskille sig fra den tidligere sag, Selskabet har bevilliget retshjælpsdækning til, og der ses ikke i forsikringsbetingelserne at være støtte for at man i en sådan situation vil nægte dækning med den anført begrundelse."

Selskabet har den 28/6 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Indledning

... [forsikringstager] har retshjælpsdækning her i Topdanmark Forsikring til tvister opstået i privatlivet.

For retshjælpsforsikringen gælder vilkår **6306-7** fra december 2015 (**bilag A**) I sagen har det været givet retshjælpsdækning til sag mod Investeringselskabet ... [modpart 1]. Forsikringstager fik medhold i sagen mod modpart 1.

Da det er ikke lykkedes forsikringstager at opnå betaling af domsbeløbet fra modpart 1, er der nu søgt retshjælpsdækning til en erstatningssag mod ... [modpart 2] og ... [modpart 3].

Modpart 2 er registreret som direktør og reel ejer af modpart 1.

Det fremgår også af sagens oplysninger, at modpart 2 er registreret som direktør og reel ejer af modpart 3.

Sagen er indbragt for Ankenævnet for Forsikring af forsikringstagers advokat ... [advokaten] med påstand om, at hovedsagen mod modpart 1 og den efterfølgende erstatningssag mod modpart 2 og 3 skal behandles som to særskilte forsikringsbegivenheder.

Topdanmark Forsikring mener, at de to sager skal behandles som én forsikringsbegivenhed.

Ankenævnet for Forsikring skal således tage stilling til, om hovedsagen mod modpart 1 og erstatningssagen mod modpart 2 og 3 skal behandles som én eller to forsikringsbegivenheder.

Sagsfremstilling

Vi er enige i advokatens sagsfremstilling jf. klagen til Ankenævnet for Forsikring – dog bortset fra sagsfremstillingen nederst (side 3), hvor advokaten argumenterer for, at erstatningssagen skal betragtes som en forsikringsbegivenhed.

For god ordens skyld vedlægger vi også byrettens dom (**bilag B**) for fuldstændig indsigt i hovedsagen.

Vores begrundelse

Efter fornyet gennemgang af sagen må vi desværre fastholde vores stillingtagen. Det er fortsat vores opfattelse, at de to sager skal behandles som én samlet forsikringsbegivenhed.

Som ovenfor anført, er modpart 2 registreret som både direktør og reel ejer af modpart 1.

Advokaten har redegjort for, at modpart 1 sandsynligvis har forsøgt at skjule sine aktiver overfor forsikringstager gennem en udlodning på 1.500.000 kr. jf. regnskabet for 2022. Regnskabet for 2022 vedlægges som **bilag C**.

Vi er enige i, at beslutning om udlodning af 1.500.000 kr. for regnskabsåret 2022 forekommer mærkværdigt, henset til, at resultat før skat var negativt med -372.170 kr.

Det fremgår også af regnskabet, at egenkapitalen ved udgangen af 2022 var negativ med -329.419 kr.

Beslutning om udlodningen på 1.500.000 kr. må være taget af modpart 2 i sin egenskab af at være både direktør og ejer af modpart 1.

På tidspunktet for godkendelse af regnskabet for 2022, havde modpart 1 tabt sagen i byretten og ankesagen verserede fortsat.

Det må altså antages, at beslutningen om udlodning af 1.500.000 kr. har haft til formål at tømme selskabet og skjule aktiverne for derved at undgå betaling af det idømte beløb til forsikringstager i det tilfælde, at modpart 1 også tabte i Landsretten.

Modpart 1 fik ikke medhold i ankesagen og forsikringstager har ikke modtaget betaling i overensstemmelse med landsretsdommen. Bedømt ud fra tallene i regnskabet for 2022 er der ikke længere midler i selskabet til opfyldelse af dommen, da egenkapitalen er negativ.

Vi mener, at sagerne kan anskues sådan, at forsikringstagers krav i hovedsagen og den efterfølgende erstatningssag kan betegnes som et samlet sagskompleks mod reelt set den samme modpart.

Der foreligger et direkte personsammenfald hos modparterne i de to sager, og derfor vil den nu aktuelle erstatningssag egentlig blot være en videreførelse af den oprindelige hovedsag.

Påstanden under erstatningssagen er da også betinget af og begrænset ved de faktiske kendsgerninger, der blev behandlet under den oprindelige hovedsag.

Under disse omstændigheder er det vores vurdering, at der foreligger en sådan nær sammenhæng mellem de to sager, at de må behandles som én forsikringsbegivenhed.

Den omstændighed af modparterne har 'flyttet rundt' på aktiverne i et forsøg på at undgå betaling i henhold til landsretsdommen, kan ikke medføre, at den efterfølgende erstatningssag mod direktøren og ejeren af modpart 1 skal bedømmes som en ny særskilt forsikringsbegivenhed.

Efter fast praksis fra Ankenævnet for Forsikring er det ikke afgørende for spørgsmålet om én eller to forsikringsbegivenheder, at sagen mod modpart 1 og 2 skal bedømmes på forskelligt juridisk grundlag.

Afgørende må være, at begge sager grundlæggende set udspringer af samme faktiske kendsgerninger. Erstatningssagen udspringer direkte af hovedsagen, og begge sager drejer sig om, at forsikringstager har et økonomisk krav til kompensation for det manglende og mangelfulde arbejde, som modpart 1 skulle have udført på ejendommen i forbindelse med ejendomshandlen.

Sammenfattende kan vi konkludere, at erstatningssagen i realiteten er et spørgsmål om inddrivelse af domsbeløbet, og i dette sagskompleks har forsikringstageren reelt den samme modpart.

Efter en samlet bedømmelse er det vores vurdering, at begge sager skal betragtes som én forsikringsbegivenhed."

Klagernes advokat har i brev af 15/7 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Topdanmarks skriftlige indlæg af 28. juli 2024 giver anledning til følgende bemærkninger, idet Klager fastholder, at den erstatningssag, hvortil der er søgt retshjælpsdækning, skal anses som en særskilt forsikringsbegivenhed.

Parten i den sag, som senest blev afgjort ved Byrettens dom af 14. september 2022 og senere Landsrettens dom af 2. maj 2024, var selskabet [Modpart1], som er at anse for en selvstændig juridisk enhed og som blev anset for at være særskilt ansvarlig for fejl og mangler ved fast ejendom.

Parterne i den erstatningssag, hvortil der er søgt retshjælpsdækning, er dels [Modpart2] og dels [Modpart3], der som henholdsvis fysisk person og juridisk person er selvstændige ansvarsobjekter.

Uanset det indirekte ejerskab af [Modpart1] så består der hverken for [Modpart2] eller [Modpart3] et erstatningsretligt, materielt eller processuelt noget parts-sammenfald eller nogen parts-identitet med [Modpart1].

I sagen som blev behandlet ved de to nævnte domme var der tale om sager vedrørende mangler ved fast ejendom. I sagen hvortil der nu er søgt retshjælp er der tale om erstatningskrav baseret på reglerne i selskabslovgivningen omkring forsætlig eller uagtsom tilføjelse af skade for tredjemand under udøvelse af erhverv som deltager i ledelsen ([Modpart2]) og som kapitalejer ([Modpart3])

Blot som opsummering kan det således fremhæves

at der ikke er tale om samme parter (personer eller juridiske enheder), at der ikke er tale om samme ansvarssubjekter, at kravene ikke er baseret på samme ansvarsgrundlag eller regler,

at kravene ikke udspringer af samme handlinger eller forsætlige/uagtsomme adfærd, at tidspunktet for de handlinger, som begrunder de forskellige krav, ikke er sammenfaldende.

Der er således intet sammenfald i hverken parter, retsgrundlag eller anbringender, som kan begrunde, at sagerne skulle anses som samme forsikringsbegivenhed. Dette understreges også af, at der heller ikke med udgangspunkt og hjemmel i Rpl. §§ 249, 250 stk. 1 og 2 eller 254 stk. 1 ville kunne ske sammenlægning eller sambehandling af sagerne, såfremt disse havde været rejst samtidigt.

Nævnet kan herefter træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, idet der i øvrigt henvises til den indledende klageskrivelse."

Selskabet har i brev af 8/8 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers replik giver anledning til følgende bemærkninger.

Det er fortsat vores opfattelse, at der er tale om én og samme forsikringsbegivenhed.

Sammenfattende forstår vi at klagers indstilling beror på, at der formelt er tale om forskellige parter i hovedsagen og den efterfølgende sag, at der er tale om et andet ansvarsgrundlag i den efterfølgende sag og at der er tale om et forskudt tidsforløb.

Som redegjort for i vores første indlæg af 28. juni 2024, er ovennævnte momenter ikke tilstrækkeligt for, at der er tale om to forsikringsbegivenheder. Det er i vurderingen særligt relevant, at sagerne støttes på væsentligt samme faktiske kendsgerninger.

Ankenævnet for Forsikring har tidligere taget stilling til dette i en lignende sag. Kendelsen AK 43.038 vedlægges som **Bilag D**.

Klageren havde som køber af en fast ejendom ført en retssag mod sælgeren af ejendommen. Klageren fik medhold i to instanser, men sælgeren var insolvent og kunne derfor ikke godtgøre kravet.

Undervejs i retssagen mod sælgeren indtog klageren den holdning, at der tillige kunne rettes et krav mod ejendomsmægleren på baggrund af dennes vidneforklaring.

Klageren søgte derfor om retshjælpsdækning til anlæggelse af endnu en retssag.

Nævnet fandt at sagerne mod sælgeren og ejendomsmægleren var én forsikringsbegivenhed.

Desuagtet at der var tale om forskellige parter i sagerne, at kravet beroede på forskellige ansvarsgrundlag og at kravet overfor de respektive parter opstod forskudt, ses nævnet at have lagt afgørende vægt på, at sagerne beroede på i det væsentlige samme faktiske kendsgerninger.

Det samme må gøre sig gældende i nærværende sag, hvor der ydermere er personsammenfald for så vidt angår den faktiske beslutningskompetence hos de respektive modparter.

Videre må det bemærkes, at var kravet blevet gjort gældende mod samtlige parter under samme retssag, vil der utvivlsomt være tale om én og samme forsikringsbegivenhed.

Der er ikke omstændigheder i nærværende sag, der kan begrunde et andet resultat.

I den forbindelse skal det nævnes, at modparten ikke har haft indflydelse på tilrettelæggelsen af selve den retlige proces.

På denne baggrund og under henvisning til det i øvrigt anførte i vores tidligere indlæg, må vi fastholde at der er tale om én og samme forsikringsbegivenhed.

Der kan efter vores opfattelse træffes afgørelse i sagen på dens nuværende stade."

Klagernes advokat har i brev af 20/8 2024 hertil bl.a. anført:

"Indklagedes 2. svar vedrører alene indklagedes udlægning af kendelsen i sagen AK 43.038. Den pågældende sag adskiller sig imidlertid på to væsentlige punkter fra nærværende sag, idet man for det første i forhold til mægleren ville gøre samme mangel ved en fast ejendom gældende over for mægleren, og for det andet henviste til, at mæglerne kunne være sagsøgt under samme sag.

I forhold det første punkt består forskellen i, at der i nærværende sag ikke skal tages stilling til de samme mangler ved den faste ejendom og ansvaret herfor. Tværtimod drejer nærværende sag sig om, hvorvidt der kan gøres et ledelsesansvar gældende som følge af en selskabsretlig disposition, nemlig vedtagelse af udbytte.

I forhold til det andet punkt består forskellen i, at der ikke består en sådan sammenhæng mellem dels mangelkravet vedrørende den faste ejendom og dels ledelsesansvaret vedrørende ledelsens vedtagelse af udbytte, så forskellige krav ville kunne behandles under samme sag med forskellige sagsøgte.

Den tidligere ankenævns sag i AK 43.038 ses derfor ikke at have nogen præjudikatsværdi i forhold til nærværende sag.

Sagen for Ankenævnet kan herefter fra klagers side afgøres på det foreliggende grundlag, idet der i øvrigt henvises til klagers tidligere indlæg."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"8. Erstatning, selvrisko og dækningssum

Fastsættelse af erstatning, selvrisko og dækningssum sker efter følgende regler:

8.1 Erstatning

Erstatning udbetales til dækning af sagsomkostningerne – se punkt 6 – med fradrag af de omkostninger, sikrede tilkendes fra modparten.

Sikrede eller dennes advokat skal søge tillagte omkostninger indkrævet hos modparten.

Kan der ikke opnås betaling af omkostningerne fra modparten, dækker selskabet omkostningerne med fradrag af eventuel selvrisko, og selskabet indtræder i sikredes ret mod den hæftende part.

8.2 Selvrisko

Selvriskoen udgør 10 % af sagens omkostninger, dog minimum kr. 2.500 kr.

I sager, der behandles under småsagsprocessen udgør selvriskoen kr. 1.500 kr.

Der beregnes ikke selvrisko, hvis de økonomiske betingelser for at få fri proces er opfyldt.

Selvrisko ved kumulerede sager og gruppesøgsmål – se punkt 8.4 og ved ankepunkt 8.5.

8.3 Dækningssum

Selskabets erstatningspligt er for en forsikringsbegivenhed begrænset til 175.000 kr.

Dækningssum ved kumulerede sager og gruppesøgsmål – se punkt 8.4 og ved ankepunkt 8.5.

En tvist, hvor flere, der er sikret ved samme police, står på samme side, betragtes som en forsikringsbegivenhed.

Det samme gælder en tvist mellem sikrede og flere modparter, hvis påstande støttes på væsentligt samme faktiske kendsgerninger."

Nævnet udtaler:

Klagerne købte i 2019 en ejendom af selskabet [Modpart1], der som led i handlen skulle udføre en række arbejder på ejendommen, således at dennes 1. sal blev indrettet til beboelse. Der viste sig efterfølgende mangler ved det udførte arbejde, og der var tillige tvist om besparelser ved de udførte arbejder. Klagerne fik retshjælpsdækning til at sagsøge modpart 1, der ved Vestre Landsrets dom af 2/5 2024 blev dømt til at betale klagerne 591.659,34 kr. (opgjort pr. 16/5 2024). Under sagen blev retshjælpsdækningen opbrugt.

[Modpart1] var under sagen og er stadig registreret med selskabet [Modpart3] som legal ejer og [Modpart2], ... som reel ejer og direktør i selskabet (bilag 2). I henhold til årsrapporten 2022 for Investeringselskabet [Modpart1] fremgår det, at selskabet uanset den verserende sag med klagerne har udloddet kr. 1.500.000. [Modpart1] har trods påkrav ikke betalt det ved anken dommen fastslåede beløb.

Klagernes advokat ønsker at anlægge sag mod [Modpart2] samt [Modpart3], med henvisning til selskabslovens §§ 361 og 362. Under denne sag vil der blive krævet erstatning, under henvisning til, at de sagsøgte ved at indstille og acceptere udbytte som sket i forbindelse med årsrapporterne for 2022 har påført sagsøger et tab, der kan opgøres til klagernes udækkede krav, at [Modpart2] som direktør i selskabet ved sin indstilling af og medvirken til vedtagelse og gennemførelse af udbyttet har optrådt ansvarspådragende jfr. SL § 361, og at [Modpart3] som kapi-

talejer og dermed modtager af udbyttet ligeledes ved sin medvirken til vedtagelse og gennemførelse af udlodningen forsætligt eller groft uagtsomt har pådraget sig et ansvar jfr. SL § 362.

Twisten for nævnet vedrører, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til den nye retssag under henvisning til, at der i retshjælpsmæssig henseende er tale om samme sag.

Klagerne har til støtte for, at der er tale om en ny sag med et nyt dækningsmaksimum bl.a. anført, at der er tale om nye parter (sagsøgte) og herunder, "Uanset det indirekte ejerskab af [Modpart1] så består der hverken for [Modpart2] eller [Modpart3] et erstatningsretligt, materielt eller processuelt noget partssammenfald eller nogen partsidentitet med [Modpart1]." Klagerne har videre anført, at tidspunktet for de handlinger, som begrunder de forskellige krav, ikke er sammenfaldende, at der er tale om nye parter (sagsøgte), som ikke var og ikke kunne inddrages i den afgjorte sag, at der er tale om et andet krav end tidligere behandlet, og at kravene ikke udspringer af samme handlinger eller forsætlige/uagtsomme adfærd. Klagerne har også henvist til, at der er tale om et helt andet retsligt grundlag for sagen og dermed kravet, nemlig erstatning efter selskabslovens regler. I den oprindelige sag var der tale om krav støttet på fejl og mangler ved overdragelse af fast ejendom. I den nye sag vil der være tale om et krav støttet på ansvarsreglerne i §§ 361 og 362, der omhandler forsætlig eller uagtsom tilføjelse af skade for tredjemand under udøvelse af erhverv som deltager i ledelsen (Modpart2) og som kapitalejer (Modpart3) i forbindelse med vedtagelse af udbytte. Advokaten har yderligere bemærket, "Der er således intet sammenfald i hverken parter, retsgrundlag eller anbringender, som kan begrunde, at sagerne skulle anses som samme forsikringsbegivenhed. Dette understreges også af, at der heller ikke med udgangspunkt og hjemmel i Rpl. §§ 249, 250 stk. 1 og 2 eller 254 stk. 1 ville kunne ske sammenlægning eller sambehandling af sagerne, såfremt disse havde været rejst samtidigt."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at der i retshjælpsforsikringens forstand er tale om en sag. Selskabet har bl.a. anført, at klagernes krav i hovedsagen og den efterfølgende erstatningssag kan betegnes som et samlet sagskompleks mod reelt set den samme modpart, "da der fore-

ligger et direkte personsammenfald hos modparterne i de to sager, og derfor vil den nu aktuelle erstatningssag egentlig blot være en videreførelse af den oprindelige hovedsag. Påstanden under erstatningssagen er da også betinget af og begrænset ved de faktiske kendsgerninger, der blev behandlet under den oprindelige hovedsag. ... Den omstændighed af modparterne har 'flyttet rundt' på aktiverne i et forsøg på at undgå betaling i henhold til landsretsdommen, kan ikke medføre, at den efterfølgende erstatningssag mod direktøren og ejeren af modpart 1 skal bedømmes som en ny særskilt forsikringsbegivenhed." Selskabet har videre anført, at "Afgørende må være, at begge sager grundlæggende set udspringer af samme faktiske kendsgerninger. Erstatningssagen udspringer direkte af hovedsagen, og begge sager drejer sig om, at forsikringstager har et økonomisk krav til compensation for det manglende og mangelfulde arbejde, som modpart 1 skulle have udført på ejendommen i forbindelse med ejendomshandlen."

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at den nye sag mod modpart 2 og modpart 3 er at anse som én ny forsikringsbegivenhed med det for en sådan gældende maksimumdækning.

Nævnet har bl.a. lagt vægt på, at påstanden i den nye sag ikke bygger på væsentligt samme faktiske kendsgerninger som sagen, der var anlagt mod modpart1. I den nye sag støttes kravet på ansvarsreglerne i selskabslovens §§ 361 og 362, der omhandler forsætlig eller uagtsom tilføjelse af skade for tredjemand under udøvelse af erhverv som deltager i ledelsen (Modpart2) og som kapitalejer (Modpart3) i forbindelse med vedtagelse af udbytte.

Nævnet har også lagt vægt på, at modpart 1's kapitaludlodning, der er grundlaget for den nye sag, efter det oplyste fandt sted efter afsigelsen af dommen mod modpart1 i første instans, hvorfor sambehandling eller sammenlægning af sagerne allerede af den grund ikke kunne lade sig gøre.

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

101854

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal yde klagerne retshjælpsdækning i den nye sag mod modpart 2 og modpart 3.

Klagegebyret tilbagebetales

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written over a faint circular stamp.

Peter Thønnings